

Grunden hertil er, at alle de Erstatningssager, som oprindelig var tænkt afgjort gennem Odeludvalget og senere Udvalget for Indkvarteringserstatning, nu er havnet i Krigsforsikringsforbundet for Skove og Plantager. Det er selvsagt et meget stort Arbejde at behandle den store Mængde Erstatningssager, der saaledes uventet er overgaaet til Krigsforsikringsforbundet.

De Byrder, der skulde have været baaret af de mange, er herved blevet paalagt et lille Udsnit af Befolkningen: Skov- og Plantagebrugerne. Ogsaa dette maner stærkt til Eftertanke, naar Skovbrugets økonomiske Stilling i Fremtiden skal tages i Betragtning, saa meget mere som Krigsforsikringsbidragene synes at skulle blive af betragtelig Størrelse.

Under Krigen har Dansk Skovforening aldrig set det som sin Opgave at indtage en afvisende Holdning over for de store Krav, som Samfundet uafviseligt maatte stille til Danmarks Skove. Man har blot søgt at faa tilpasset de fremsatte Krav efter Skovens Forhold, og man har stadig søgt klart at holde de Konsekvenser frem, som Kravenes Opfyldelse maatte hidføre i Efterkrigstiden. Her føler man det da atter som sin Pligt at redegøre for, hvor vanskelig Skovbrugets Økonomi stiller sig efter Krigsaarenes ekstraordinære Ydelser, og hvilke Følger en haardhændet Kapitaludskrivning nu vil medføre for vore Skoves Genopbygning.

Der kan ikke herske Tvivl om, at ønsker man, hvad alle vist kan være enige om, at Skovbrugets Ydeevne atter skal bringes op paa fuld Kapacitet til Gavn ikke alene for den enkelte, men til Gavn for hele vort Samfund, da maa der vises Forstaaelse og tages Hensyn til det foran fremsatte ved Lovforslagets videre Behandling og Udformning.

Paa Dansk Skovforenings Vegne

Ærbødigst

Chr. Schaffalitzky de Muckadell.
